

Geachte voorzitter en leden van de Commissie Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Gisterochtend vroeg - ik had er speciaal de wekker voor gezet - heb ik uw procedure-overleg via internet gevolgd. In Europees Nederland ving dat overleg om 10:00 uur aan en op dat moment was het hier - Sint Eustatius, Caribisch Nederland - zes uur vroeger, dus 04:00 uur in de ochtend. Ik had het er graag voor over!

Natuurlijk heb ik begrip voor uw worsteling om de vele punten die uw domein reganderen een plekje in een overleg te geven. En de eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat het mij af en toe duizelde waar het de vele soorten overleg betreft waarin een en ander op een agenda kan worden geplaatst. Gelukkig zag ik ook u (in het algemeen, niet iemand in het bijzonder) worstelen met dat gegeven. Bovendien, zoveel werd mij wel duidelijk, was er sowieso het streven om doelmatig met de beschikbare vergadertijd om te gaan: niet alles heeft immers dezelfde prioriteit.

En in dat kader - prioritering - begrijp ik voorts heel goed dat Sint Eustatius, Caribisch Nederland, het CXC-onderwijs, het Besluit CXC, etc. eigenlijk maar een klein stipje is in een Wereld Vol Met Belangrijke Dingen.

Kortom, ik begrijp dat de vraag naar het Besluit CXC (een logisch en samenhangend gevolg van een zes jaar (!) geleden (oktober 2014) genomen besluit om de instructie op de scholen van Sint Eustatius Engelstalig te laten zijn) niet vanzelfsprekend en gemakkelijk hoog op uw aandachtsgebied stond of staat. Ook het aantal studenten dat doorstroomt vanuit Sint Eustatius naar Europees Nederland is slechts klein. *Zoals alles op dit bijzondere maar wel Nederlandse eiland nu eenmaal kleinschalig is.*

En nu is het punt dus doorgeschoven naar de OCW-begrotingsbehandeling waarin sprekers namens partijen het onderwerp desgewenst deel kunnen laten uitmaken van hun kostbare en altijd te geringe spreektijd. En dan moet het Besluit CXC (wederom) concurreren met Alle Overige En Eerder Genoemde Belangrijke Dingen. Dat het ministerie OCW verregaand nonchalant is geweest om dit aandachtspunt ongeveer zes jaar voor zich uit te schuiven en nog steeds niet te publiceren is voornamelijk kennelijk te onbelangrijk om er werk van te maken. Zoals het kleine kuiken Calimero zo'n vijftig á zestig jaar geleden al zei "*dat is niet eerlijk want zij zijn groot en ik is klein...*".

Woord-technisch vind ik het wel 'amusement' dat in februari 2018 onder kamerbrede aandacht - van zowel de Eerste als Tweede Kamer - een interventie is ingezet om de 'taakverwaarlozing' op Sint Eustatius te lijf te gaan terwijl het ministerie van OCW eigenlijk nu min of meer hetzelfde doet: het verwaarlozen van het opleidingsdomein op Sint Eustatius (voor wat betreft de introductie van het CXC). *Wél* in oktober 2014 het CXC introduceren maar het vervolgens *niet* ordentelijk inbedden ervan in het Nederlands onderwijsbestel. Tja, ik zeg het wel eens zo "kleine dingen hou je altijd", maar als goed onderwijs werkelijk aan de basis ligt van een (betere) toekomst, dan geldt dat niet alleen in Europees Nederland maar ook in het kleine Caribisch Nederland. *Ook de jeugd hier verdient een gelijke kans in ons aller Koninkrijk der Nederlanden.*

Ik hoop dat dit betoog helpt om een kamerlid/woordvoerder zover te krijgen om het Besluit CXC te betrekken in zijn of haar betoog bij de behandeling van de OCW-begroting. Zodat ook de jeugd op het eiland zich werkelijk gelijk en Nederlands kan voelen (gesteld dat dat betoog vervolgens gehoor krijgt).

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Bellevue Road 4, Upper Round Hill,
Sint Eustatius, Caribisch Nederland.

cc: voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties